

[Kaj Hansen.]

get, meget lang årrække, og indtil dato har vi ikke set andet end nogle smålapperier. Vi har ikke set nogen virkelig løsning på problemerne, og det er også ud fra dette, man, også hvad det sidste forslag angår, har peget på en løsning. Spørgsmålet er, om der er politisk vilje til det. Spørgsmålet er, om socialdemokratiet har mod til at leve op til deres egen beskæftigelsesplan.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal kun gøre to bemærkninger til den debat, der har været ført her. Den ene er, at når hr. Bjørn Poulsen og også andre har været lidt bekymret for, om socialdemokratiet agtede at gennemføre sine valgløfter, som man sagde, vil jeg da lige gøre opmærksom på, at både den hvidbog, der dannede grundlag for de oplysninger, der fremkom i valgkampen om den fremtidige boligpolitik, og også den beskæftigelsesplan, der fremkom dengang, var arbejdsprogrammer for den fremtidige politik, men socialdemokratiet vedstod naturligvis også efter valget det forlig, der var indgået før valget, og derfor er såvel hvidbogen som beskæftigelsesprogrammets synspunkter det, der vil indgå i de kommende drøftelser om en fremtidig løsning af vore boligpolitiske problemer.

Kaj Poulsen (S):

Hr. Wilhjelm spurgte, om socialdemokratiet havde tænkt sig at gøre, hvad vi kunne for at fastholde de 40.000 boliger. Vi har én gang i boligforliget sagt, at der skulle bygges 40.000 boliger, og på trods af at vi har hørt hr. Wilhjelm påstå både i 1975 og i 1976, at vi ikke i disse år ville nå op på de 40.000 boliger, tror vi stadig væk på, at vi kan nå op omkring de 40.000 boliger. De prognoser, vi har set siden den, som både hr. Wilhjelm og hr. Kaj Hansen pegede på, viser jo også en opadgående tendens fra de 32.000 boliger.

Både hr. Kaj Hansen og hr. Wilhjelm pegede på, at socialdemokratiet havde en beskæftigelsesplan. Det er korrekt, og socialdemokratiet har som altid tænkt sig at overholde sine valgløfter. Vi gik ud i valgkampen og sagde, at vi havde en kortsigtet beskæftigelsesplan – den har vi så godt som gennemført – og vi havde en langsigtet beskæftigelsesplan. Vi arbejder på at få udformet lovforslag om, hvordan vi skal få disse ting gennemført, og i hvilken takt de skal

gennemføres, når man også tager hensyn til landets økonomiske stilling i almindelighed.

Det fortsætter vi altså stille og roligt med, som jeg også sagde i mit første indlæg, og så kan man skaffe den dokumentation, man vil, og man kan komme med den statistik, man vil. Hr. Kaj Hansen taler om huslejestigninger på 32 pct. Nu er det jo sådan med statistik, at den kan bruges og misbruges. Man kan f. eks. sige, at når man sidder med den ene fod i 100° varmt vand og den anden fod i $\div$ 100° koldt vand, ja, så sidder man statistisk set med fødderne i 0° varmt vand. Det er sådan, hr. Kaj Hansen gør, for hvis man tager perioden forud for den, hr. Kaj Hansen omtalte, med de 32 pct., så viste det sig jo, at der var en stagnation i huslejerne i dette byggeri svarende til 15–20 pct., således at stigningen reelt over en lidt længere periode, når man både tager det kolde og det varme vand, i det omtalte byggeri har været på omkring 8½ pct. maksimalt årlig. Derfor er man nødt til at se lidt på, hvilken statistik der bruges, og hvordan den bruges. Jeg mener ikke, den måde, hr. Kaj Hansen bruger den på, er korrekt.

Johan Philipsen (V):

Jeg vil da gerne svare hr. Wilhjelm, at venstre tager selvfølgelig de tre venstrefløjpartier alvorligt, men I kan ikke få os til at tage forslag alvorligt, hvori I opstiller en lang ønskeliste, alt sammen med statspenge, uden at sige, hvorfra den samme stat skal skaffe midlerne, al den stund den samme stat budgetterer, så vidt jeg husker, med et underskud på 20,4 mia kr. for det år, vi lige er begyndt på. Hr. Kaj Hansen spørger indigneret: hvorfor stiger renten? Fordi opsparingen i Danmark er en 5–6 mia kr. for lille, det har vi nationalbankdirektørens ord for, og fordi næsten ingen private køber obligationer mere. Jeg har gjort mig til vane det sidste halvandet år på utallige møder at spørge dem, jeg træffer, om ikke de, der havde købt obligationer det sidste år, ville række en hånd i vejret. Jeg har kun mødt én endnu, der rakte en hånd i vejret. Resten er jo de offentlige fonds, vi skal bygge tilgangen af sparemidler til obligationsmarkedet på. Vi står selvfølgelig ved de 40.000 boliger, hr. Wilhjelm, og jeg mener, at under de givne daværende forhold nåede vi 39.274, jeg husker vist temmelig nøjagtigt. Vi har siden den tid fået en forhøjelse af pantebrevsafgiften fra 6 promille til 15